

VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA - MDO

Praha II, Jungmannova 15,

tel. 244432

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

MLADÁ FRONTA

ze dne

11. V. 1957

Československá premiéra německé operety v Ostravě

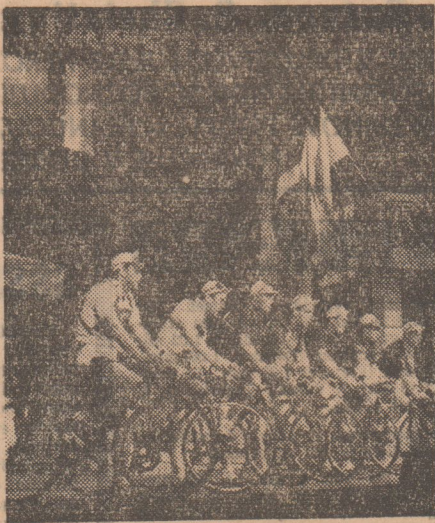
Lidé, kteří dělají a jedou Závod míru

Intendant Státní operety v Drážďanech Peter Bejach, úspěšný rozhlasový autor, filmový a operetní libretista, se vydal pro námět k operetě „Každoročně v máji“ přímo do terénu. Byl po dvě léta původcem německého družstva na velkolepém Závodu míru. A tak z osobních zážitků a dojmů vzniklo libreto, k němuž hudbu zkomponoval blízký přítel a spolupracovník autorův Herbert Kawan. Opereta, jež námětově čerpá z prostředí Závodu míru, měla v roce 1953 premiéru v Berlíně a hrála se tam s velkým úspěchem plně tři divadelní sezóny.

V předvečer startu jubilejního X. ročníku Závodu míru uvedlo operetu „Každoročně v máji“ Státní divadlo v Ostravě jako československou premiéru. Na naše jeviště se dostala tato opereta v novém hávu. Původní Bejachovo libreto přepracovali Mojmir Vyoral a Rudolf Lampa. Přenesli děj operety z jednoho německého města, cíle jedné z etap Závodu míru, do Karlových Var a změnili vztahy jednotlivých postav. V jejich tvůrčí dílně vznikly nové postavy, hlavně našich závodníků, a tak zařazení operety do českého prostředí učinilo operetu pro našeho diváka ještě zajímavější a přitažlivější.

Exklusivnost prostředí a především nevtůravá idea hry — mezinárodní solidarita — kterou M. Vyoral a R. Lampa zbavili v replikách postav fráзовитostí a proklamatičností, zde vskutku slně a účinně zaznívá. Nelze však zamlčet, že jak v původní verzi, tak v přepracování je v operetě humoru a vtípu jen poskrovnu, že v hudbě se může divák jen málokdy „chytit“ na libivé melodii.

Režisérem ostravské inscenace je jeden z autorů nového libreta Mojmir Vyoral. Přitomný autor původní ver-

Závěrečná scéna posledního obrazu

se Peter Bejach obdivoval na inscenaci zvláště vnější technickou stránku, která pomohla udělat z operety skutečně efektivní podívanou, velkou výpravnou operetu. Scénický

návrh Z. Hyblera dal scéně s pozadím karlovarské kolonády vzdušnost a dobré členění jevištního prostoru, optickým dojmem pomohl dobrý režijní nápad s filmovou projekcí. O úspěch inscenace se zasloužili však především mnozí představitelé v propracovaných hereckých výkonech. Tu je nutno u ostravských operetních umělců ocenit, kolik dávají svým postavám tvořivých sil, jak prohlubují a domýšlejí proti předloze charaktery postav, v nichž se někdy jen stěží mohou něčeho herecky zachytit. Slouží jim ke cti, že se s načrnutými postavami nespokojí a během studia ve spolupráci s režisérem je dále rozvíjejí a zlidštují. Platí to především o J. Kobrovi a K. Lupinkovi.

Orchestr řídil v pečlivě dynamické propracovanosti a ve zvuku vyrovnaně A. Kašper. Časová tiseň snad způsobila nejednotnost a nestylovost celkového choreografického ladění. Přesto však tvůrčí hledání a odklon od omšelých tradičních forem je přínosem a bylo by jistě prospěšné, aby talentovaný choreograf J. Sokol dostal častěji příležitost k samostatné tvůrčí práci.

Opereta „Každoročně v máji“ o závodě P—B—W měla dobrý start.

VÁCLAV ŠKAPA